

Sygn. akt II CSK 394/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku C. K. i T. K.
przy uczestnictwie P. D. P.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 września 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestniczka postępowania zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 17 września 2015 r. naruszenie art. 153 k.c. w związku z art. 31 ust. 2 Prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz § 5 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 kwietnia 1999 r. w sprawie rozgraniczenia nieruchomości; ewentualnie naruszenie art. 226 w związku z art. 232 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy możliwe jest rozgraniczenie według stanu prawnego, gdy dotyczące nieruchomości dokumenty geodezyjne mogące stanowić podstawę ustalenia granicy są ze sobą sprzeczne.

Skarżąca powołała się ponadto na oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej w zakresie, w jakim kwestionuje ona dokonane w zaskarżonym postanowieniu rozgraniczenie przy uwzględnieniu zasiedzenia przygranicznych pasów gruntu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Kwestia podniesiona w skardze kasacyjnej nie jest takim zagadnieniem. Według ugruntowanego w orzecznictwie stanowiska rozgraniczeniem według stanu prawnego jest także ustalenie granicy nieruchomości przy uwzględnieniu

zasiedzenia przygranicznych pasów gruntu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 1967 r., III CR 424/66); możliwe oczywiście również wtedy, gdy dokumenty geodezyjne dotyczące nieruchomości są wzajemnie sprzeczne.

Nie jest też spełniona przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym tej przesłanki, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia przepisów prawa w zakresie dotyczącym ustalonego w zaskarżonym postanowieniu przesłankowo na potrzeby przeprowadzenia granicy zasiedzenia przygranicznych pasów gruntu.

Mając to na względzie Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.